

Radek UDRY Skrzypczyk

Pracownia 315 - r.2012 <https://www.facebook.com/profile.php?id=100066564555762>

Razem ze znajomymi organizujemy własną przestrzeń wystawienniczą w "Nowej Jerozolimie", dawnej lecznicy Omega w Alejach Jerozolimskich.

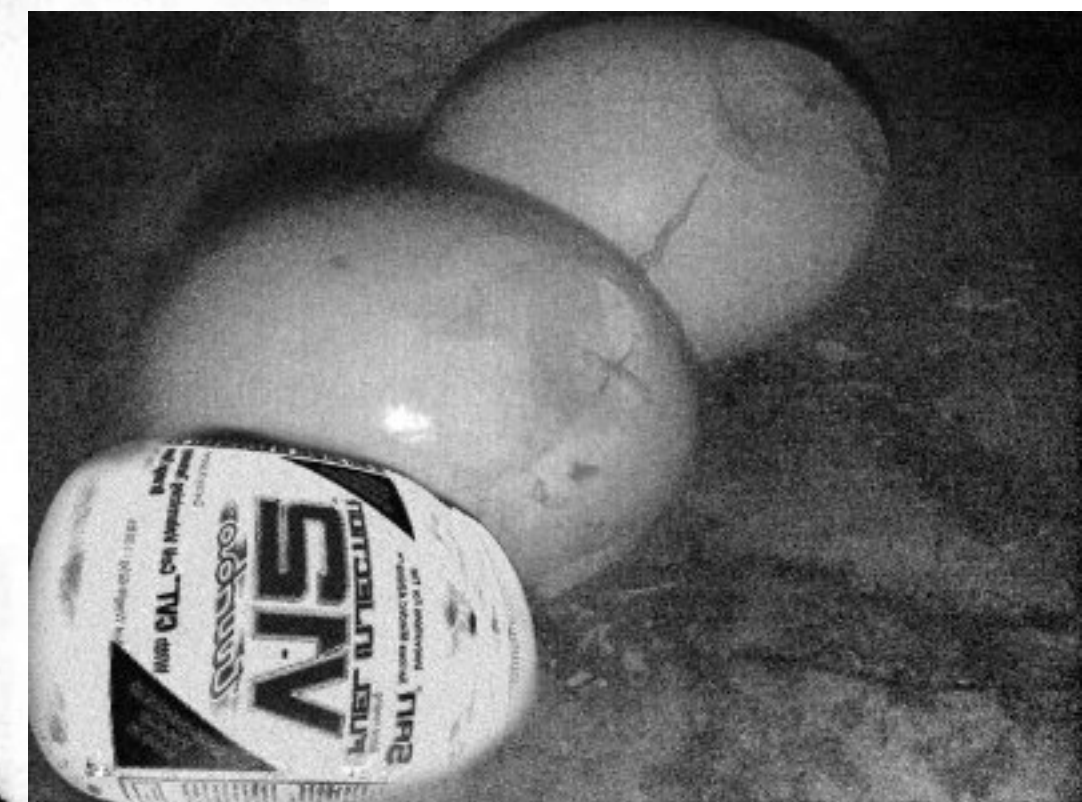
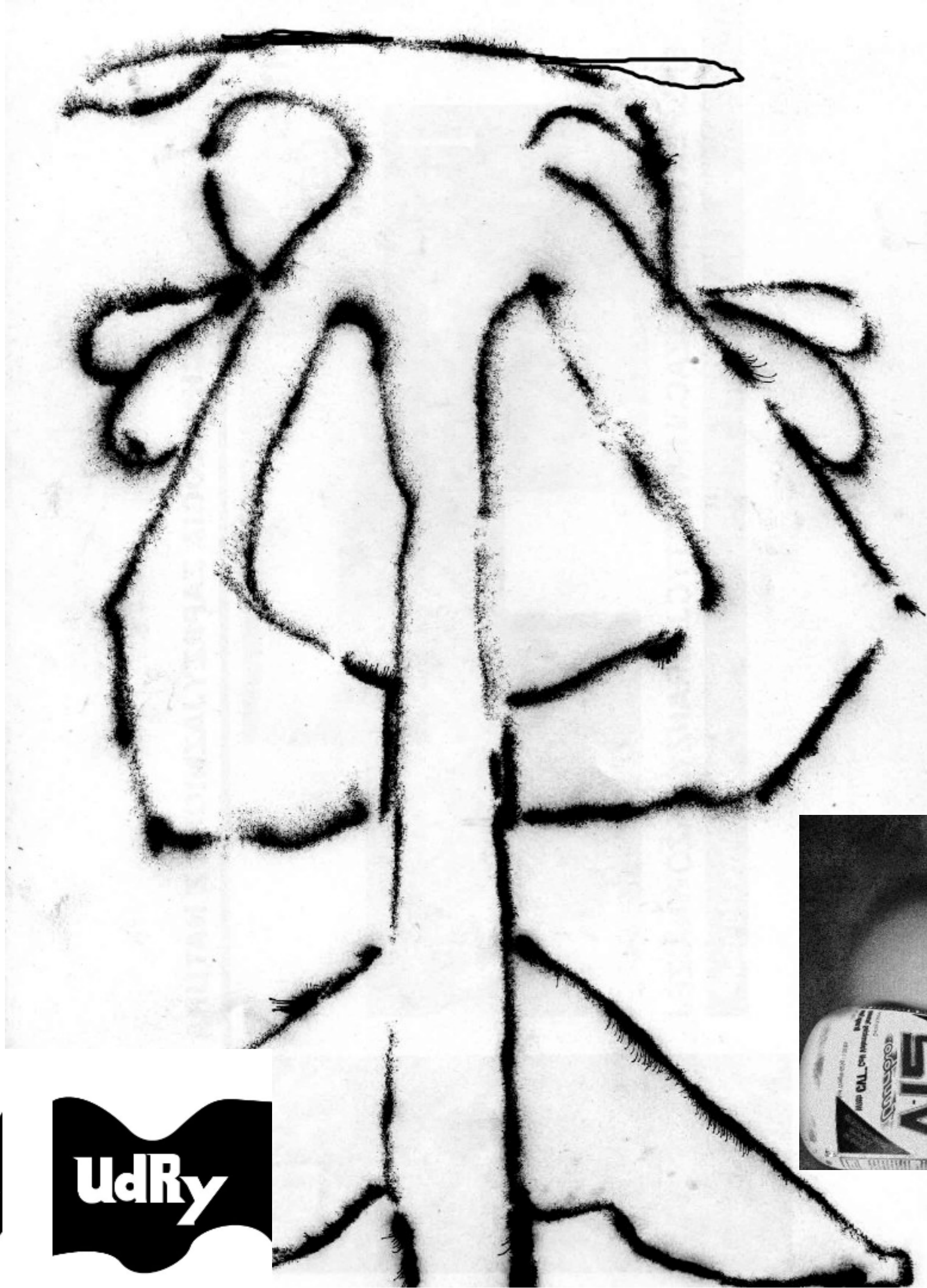
Czyjeś Prace - r.2014 <https://www.facebook.com/czyjesprace2>

Kontynuujemy małe inicjatywy wystawiennicze w mieszkaniach znajomych

Angażuję się w pracę pomocową dla osób w kryzysie bezdomności i uchodźców czeczeńskich. Razem z ludźmi zamieszkującymi działki ogrodowe organizujemy remont, spawam im kraty okienne i furtki.

W 2018 r., na zaproszenie Mariny Hulii, jadę na Białoruś do Brześcia. Organizuje tam dla oczekujących na możliwość złożenia podania azylowego warsztaty rzeźbiarskie. Małe figurki z tego czasu wykorzystam później w swojej wystawie w Pracowni Wschodniej, już w innym kontekście politycznym.

W tym czasie rozważam stworzenie spółdzielni pracy z osobami bezdomnymi i uchodźcami pod nazwą UDRY. Odbywa się parę spotkań i warsztatów. Cały pomysł upada, samo słowo Udry ze mną zostaje.

GRANICE, BAGNA I MROZY

RADEK SKRZYPCZYK / WYSTAWA

W 2017 roku grupy uciekinierów i uciekinierek z Czeczeni gromadziły się przy polskiej granicy w Brześciu próbując znaleźć azyl polityczny w naszym kraju. Głównie kobiety z dziećmi uciekające przed prześladowaniami i torturami reżimu Ramzana Kadyrowa. W trakcie tego kryzysu przeprowadziłem warsztaty rzeźbiarskie z uchodźcami na Białorusi. Wystawie towarzyszą m.in. prace, które są wynikiem naszych wspólnych działań z tamtego okresu.

Aktualny kryzys na granicy dopowiada kolejny rozdział tej historii. Pas ziemi niczyjej, sytuacja zamknięcia w pułapce, w geopolitycznej szczelinie, tworzy topografię wystawy. Historia zamknięcia w egzystencjalnej i politycznej próżni, w otoczeniu agresywnych bądź obojętnych i odczuwających propagand.

Chciałbym bardzo podziękować Marinie Huli i wszystkim dobrym ludziom z Czeczeni za przewodnictwo i umożliwienie spotkania. Jędrkowi Walcowi za pomoc w tłumaczeniu i komunikacji. Miłoszowi Więckowskiemu za pomoc w nagrywaniu materiałów. Paulinie Mirowskiej i Łukaszowi Zembatemu za pomoc kuratorską i udostępnienie przestrzeni. Świstakowi za pomoc przy nagłośnieniu.

27.11. - 04.12. 2021

Pracownia Wschodnia / ul. Skoczylasa 8 / Warszawa

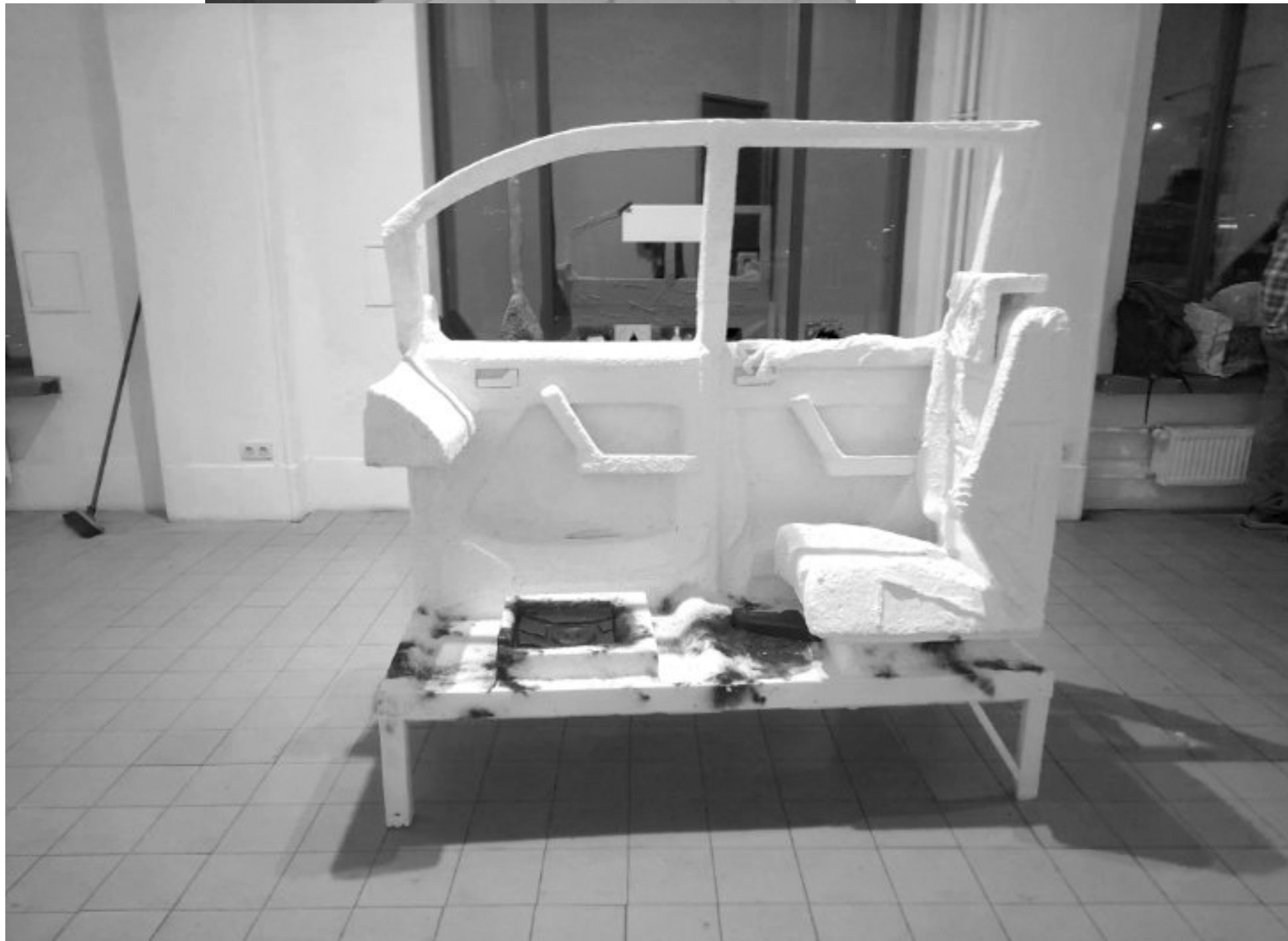
Jako osoba bez formalnego wykształcenia rzeźbiarskiego nieustannie uczę się nowych technik.

Zarobkowo pracuję malując murale reklamowe dla Goood Looking Studio.

Mam dostęp do dużej ilości nieużytych materiałów, zaczynam rzeźbić w masie papierowe i gipsie.

S K ą D Ś

Victar Aberamok, Sarmen Beglarian, Andrzej Bieńkowski, Federico Caponi, Mikołaj Chylak, Jan Cieślak, Viola Głowacka, Maya Gordon, Maciej Januszewski, Vlad Kholodnyi, Natan Kryszk, Antek Lisowski, Jędrrek Owsieński, Radek Skrzypczyk

13.04 - 18.05.2024

wernisaż: 13.04. 19:00

Wszyscy jesteśmy skądś. Skądś biorą się w nas formy i treści, które opowiadamy sobie i innym. Jesteśmy skądś, chociaż czasem o tym milczymy. To też jest forma opowiadania własnej historii. Skąd jesteś? Zadając to pytanie wchodzimy w trudną osobistą perspektywę. Obaj mamy wrażenie, że w dużej mierze ukształtowało nas oderwanie od korzeni - pojmowanych między innymi jako miejsce, tradycja, relacje czy sposób życia. Zastanawiamy się jak bardzo jest to powszechne. Migracje, przesiedlenia, wojny, zmiany technologii, sposobów pracy, obyczajów i struktur społecznych wpłynęły przecież praktycznie na wszystkich. Może każdy jest dziś w jakimś sensie migrantem, przybyszem doświadczającym utraty ciągłości? Często dziedzicząc przy tym doświadczenia oderwania obecne w poprzednich pokoleniach. Zdarza się, że trudno o tym doświadczeniu mówić, bywa pomijane, mimo że nas kształtuje.

„Skądś” to w naszym zamierzeniu wystawa, będąca eksperymentem - otwartym pytaniem do artystów i artystek, znajomych i przyjaciół. Mamy świadomość, że ten zbiór mógłby być inny, jeśli doświadczenie migracji jest powszechne dla człowieka. Ciekawi jesteśmy różnych spojrzeń. Ciekawi jesteśmy różnych form przeżywania i radzenia sobie z wykorzeniem. Wykrot – dziwna forma powstająca przez wywrócenie drzewa przecież też jest miejscem, gdzie nowe życie może się rozwijać. A wędrówka, porzucanie dawnych miejsc jest odwiecznym sposobem funkcjonowania ludzi.

Czy sztuka może być pomocna w tym, żeby znów się zakorzenić? Może przyglądając się tym zjawiskom od innej, bardziej osobistej perspektywy, moglibyśmy lepiej zrozumieć siebie nawzajem, a także tych, których nazywa się uchodźcami?

opiekunowie wystawy : Mikołaj Chylak, Jędrrek Owsieński

grafika: Maciej Januszewski

"Rzeźba jest próbą odnalezienia formy dla wspomnienia o przeżytych ataku paniki. Reprezentuje uczucie alienacji i utratę poczucia bycia „stąd”, w najprostszy sposób bycia „sobą”.

W długiej nocnej podróży samochodem, przeciążony wieloma złymi okolicznościami, zacząłem tracić poczucie kontroli. Nie wiadomo skąd wydobywający się głos w mojej głowie nalegał na wyjście z samochodu w trakcie jazdy. Walczyłem z samym sobą o utrzymanie ciągłości myśli i władzy nad ręką opartą o podłokietnik drzwi pasażera. Strach, który unieważniał wszystko i wzywał do zwierzęcej ucieczki w poszukiwaniu ratunku, palił przeżytek i pulsował w skroni.

Mój umysł chciał żeby ciało stanęło stopami na nieruchomej ziemi. Chciał zmniejszyć ilość niewiadomych i uzyskać podstawowy komfort, stabilności miejsca i bezpiecznego otoczenia. Poczucie zakorzenienia właśnie.

Po dłuższym czasie uważam to trudne doświadczenie za bardzo wartościowe. Dotarłem do tej cienkiej granicy w umyśle, gdzie kończy się moje „ja” które znam. Sprawdziłem napięcie struny instynktu - jak wielką i dwuznaczną jest siła życia w człowieku. Dużo moich rzeźb jest chyba właśnie o tym, o prymitywnych odruchach i o siłach vitalnych."

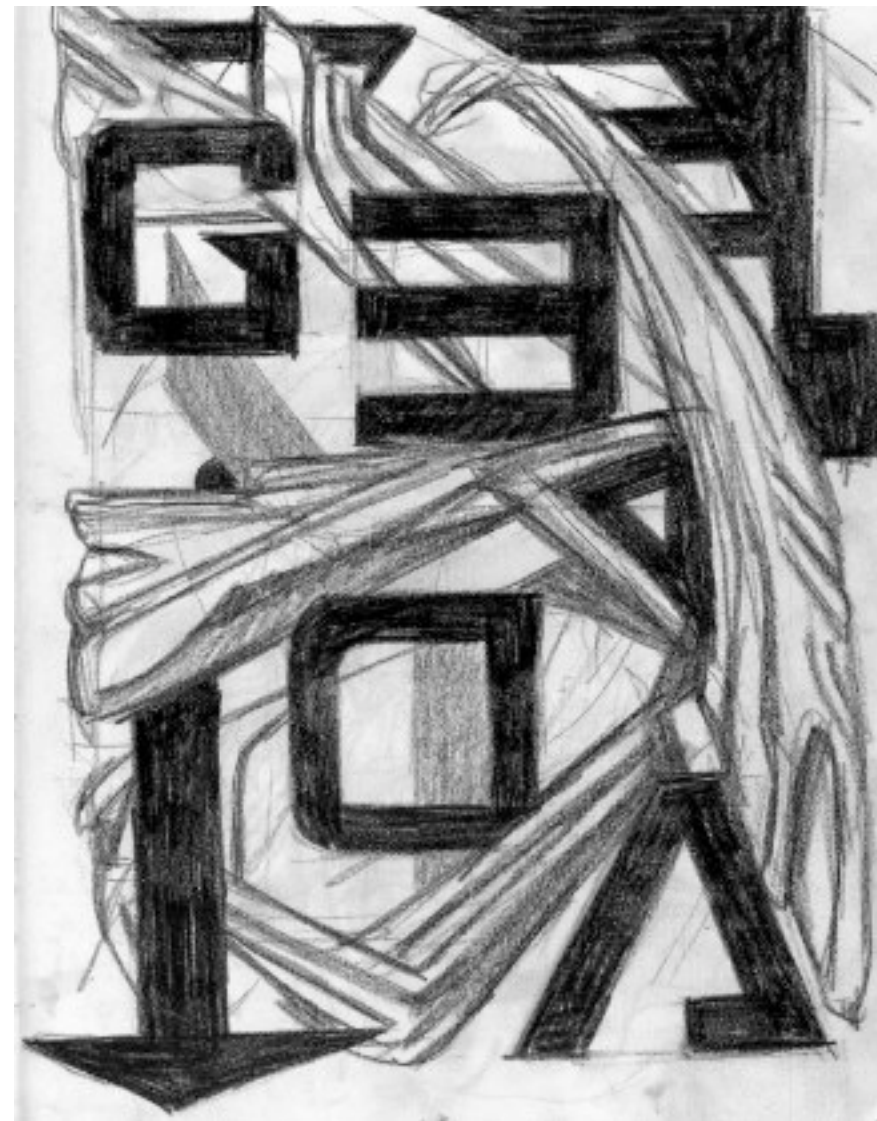

**K
Ś
M
i
M**

W 2022 r. założyliśmy z koleżankami i kolegami z pracy Komisję Środowiskową Muralistek i Muralistów (KŚMiM) przy OZZIP Inicjatywa Pracownicza.

Oprócz działalności związkowej i wsparcia innych komisji IP działamy artystycznie.

Seria "rysunków z pracy" do wspólnego zina drukowanego na FRINGE Festiwal w 2024.

PROPOZYCJA WYSTAWY

Na bazie doświadczenia z nałogiem nikotynowym chcę zrobić wystawę o momentach „zatrzymania, zastygnięcia czasu”. Wciśnięciu pauzy i spowolnieniu akcji. Specyficznych momentach przerwy w umysłowym kontinuum. To zatrzymanie w czasie chciałem wyrzeźbić, ten moment beczasowości, który w czynności palenia jest obecny przynajmniej na pierwszym wdechu. Gest zamknięcia laptopa i moment, w którym czujnik kąta pochylenia ekranu włącza tryb hibernacji. Moment w długim biegu, kiedy każdy oddech jest wyraźny i jakby oddzielony nieskończenie od poprzedniego. Właściwie niemożliwe jest pomyślenie kolejnego oddechu.

Ten czas przerwy, nie należący do nikogo i niczego, jest wyrwą w rytmie narzuconym przez kulturę niedoczasu i nadmiaru bodźców. Jest mikro ucieczką od hiperkapitalizmu i resentymentu.

Wystawa składać się będzie z rzeźb reliefów i projekcji video.

BIO

UDRY Radek Skrzypczyk

Ur. 1985

2008 – Udział w wystawie „Jarosław Modzelewski + Studenci” w galerii Kierat w Szczecinie.

2009 – Dyplom na wydziale malarstwa Warszawskiej ASP w pracowni prof. Modzelewskiego aneks u prof. Wiktora Jędrzejca w Międzyuczelnianej Pracowni Intermedialnej.

2010-2012 – Studia magisterskie na wydziale Sztuki Mediów Warszawskiej ASP.

2011 – Udział w zbiorowej wystawie „Podwórko na Pradze”.

2011 – Udział w projekcie artystycznym „Czysty człowiek” w Galerii Witryna

2012 – Wystawa zbiorowa „What’s the difference” w ramach inicjatywy artystycznej Pracownia 315 w Warszawskiej „Jerozolimie” dawnym szpitalu dziecięcym Omega.

2013 – Wystawa indywidualna „Wieża” w ramach inicjatywy artystycznej Pracownia 315 w Warszawskiej „Jerozolimie” dawnym szpitalu dziecięcym Omega.

2014 – Wystawa zbiorowa „Porządki Równoległe” w ramach inicjatywy artystycznej Czyjeś Prace

2014 – Wystawa indywidualna „Chelm” w ramach inicjatywy artystycznej Czyjeś Prace

2015 – Wystawa zbiorowa „Umowa” w ramach inicjatywy artystycznej Czyjeś Prace

2017 – Wystawa indywidualna w ramach cyklu „Aby Się Dobrze Latało, Trzeba Dużo Pracować”

2021 – Wystawa indywidualna „Granice, Bagna i Mrozy” Pracownia Wschodnia

2024 – Wystawa zbiorowa „Skądś” Pracownia Wschodnia

INSTAGRAM

<https://www.instagram.com/>

[_udry_?utm_source=ig_web_button_share_sheet&igsh=ZDNlZDc0MzIx](https://www.instagram.com/_udry/?utm_source=ig_web_button_share_sheet&igsh=ZDNlZDc0MzIx)